

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

IX. Quid de ordinibus Angelorum sentiendum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO IX.

Quid de ordinibus Angelorum sentiendum sit.

Supponendum est, esse plures angelos numero distinctos; hoc enim varijs in locis manifestè testatur scriptura. Dan. 7. *Milia millium ministrabant ei: Apoc. 5. Audiui vocem Angelorum multorum, &c. & erat numerus eorum millia millium: ex quibus scripturæ verbis colligitur, non tantum plures esse angelos, sed etiam maximam esse illorum multitudinem, quam tantam esse asserit S. Doctor 1. p. q. 50. a. 3. vt omnem rerum materialium multitudinem excedat; vnde S. Dion. Lib. de cælest. Hier. cap. 14. *Multi, inquit, sunt supernarum mentium beati exercitus, qui imbecillam & contractam eorum, qui in materia cernuntur, & in usu nostro sunt, numerorum rationem excedunt. In quo elucet omnipotentia simul, & magnificentia supremi rerum conditoris, qui vnico temporis momento tot, & tam nobiles, & perfectas creaturas solo verbo è nihilo produxit.**

An autem sicut numero, sic etiam specie inter se angeli distinguantur; nihil certò definiri potest, cum in scripturis nihil super hac quæstione reperiatur, imò S. Aug. Lib. contra Priscil. c. ii. expressè profitetur se hanc Angelorum differentiam ignorare, nec tamen in ista ignorantia periclitari, cum res ad fidem non pertineat.

Quare omissis, quæ super hac quæstione in vtramque partem à Theologis dicuntur, & quidquid sit de illa differentia specifica; sacra scripturæ & SS. Patres aliam declarant esse inter angelos differentiam scilicet ordinum, quos nouem esse docet S. Dionys. Lib. de cæl. Hier. cap. 6. & 7. & S. Greg. hom. 34. in Euang. hoc ex scripturis explicat & probat his verbis; *Nouem, inquit, Angelorum ordines diximus: quia videlicet esse, testante sacro eloquio, scimus Angelos, Archangelos, Virtutes, Principatus, Potestates, Dominationes, Thronos, Cherubim, atque Seraphim. Esse*

I

nam-

namq; Angelos pene omnes sacri eloquij pagina testantur. Cherubim vero ac Seraphim saepe, vt notum est, libri Prophetarum loquuntur. Quatuor quoque ordinum nomina Paulus Apostolus ad Ephesios (c. 1.) enumerat, dicens: *Supra omnem Principatum, & Potestatem, & Virtutem, & Dominationem.* Qui rursus ad Colossens. (c. 1.) scribens, ait: *Sive Throni, sive Dominationes, sive Principatus, sive Potestates, &c.* Dum ergo illis quatuor, quae ad Ephesios dixit, coniunguntur Throni, quinque sunt ordines, qui specialiter exprimentur. Quibus dum Angeli, & Archangeli, Cherubim atque Seraphim adiuncta sunt, procul dubio nouem esse Angelorum ordines inueniuntur.

Hos autem nouem angelorum ordines in tres Hierarchias distributos esse testatur sanct. Dionys. supra, & in prima quidem ac suprema Seraphim, Cherubim, ac Thronos collocatos esse; in secunda & media Dominationes, Virtutes, & Potestates; in tertia denique, & infima Principatus, Archangelos, & Angelos.

Docet autem sanct. Thom. q. 108 distinctionem illam Hierarchiarum, & ordinum inter angelos esse partim ab ipsorum natura, partim à gratia illis concessa; à natura quidem dispositiue, à gratia autem completiue; ac talem distinctionem remansuram post diem iudicij, tam quoad distinctionem graduum, quam quoad executionem officiorum, non quidem omnium, sed eorum tantum, quae status gloriae conueniunt; hominesque beatos assumendos esse pro meritis ad ordines beatorum angelorum, hoc est, illos per Christi gratiam tantam gloriam posse promereri, vt in illa angelis secundum singulos ordinis gradus æquentur. Et q. seq. declarat idem Doct. ordinem & prælationem illam etiam inter angelos reprobos post lapsum remansisse, non quidem quoad dona gratiae, quibus spoliati sunt, sed quoad ea tantum, quae sunt naturae illorum propria, quae integra in eis remanserunt, vt infra dicitur.

Porro quidnam illa ordinum nomina significant, qualiaue sint illorum beatorum spirituum officia ac ministeria fuse explicant S. Dionys. & S. Greg. supra, & S. An-

toni
in his
perfe
Serap
verit
natio
Vir
chan
quaf

De

Quo

S

essen

res ill

Su

gratia

com

verbi

verit

prou

pret

cap.

toni

tonin. 1. p. tit. 31. cap. 6. Certè Deus optimus maximus in his angelorum choris magnificentiam ac excellentiam perfectionum suarum clare ostendit: amat siquidem in Seraphinis, vt charitas; contemplatur in Cherubinis, vt veritas; sedet in Thronis, vt æquitas; imperat in Dominationibus, vt maiestas; regit in Principatibus; tuetur in Virtutibus; corroborat in Potestatibus; reuelat in Archangelis; assistit in Angelis: vide S. Thomam citatâ quæst. 108. art. 6. vbi de his fusissimè agit.

CAPVT III.

De Angelorum bonorum merito ac beatitudine, & malorum peccato ac damnatione.

SECTIO I.

Quodnam fuit Angelorum bonorum meritum, & malorum peccatum.

Supponimus tanquam certum angelos non fuisse creatos in statu beatitudinis supernaturalis, quæ in clara Dei visione consistit; quia si in tali statu creati essent, in eo peccare non potuissent. Constat autem plures illorum peccasse.

Supponimus deinde omnes angelos fuisse conditos in gratia iuxta doctrinam S. Thomæ 1. p. q. 62. a. 3. quæ est communis Theologorum; & constat ex Christi Domini verbis S. Ioan. 8. quibus dicit Diabolum non fletisse in veritate; nomine enim veritatis ibi sanctitas intelligitur, prout sanct. Chryf. & alij SS. Patres hunc locum interpretantur, præsertim sanct. Cyr. Lib. 6. in sanct. Ioan. cap. 6. *In veritate, inquit, non fletit, quia prolapsus est à veritate*